

- 4) Kun jäsenvaltiot käyttävät niille asetuksen N:o 2988/95 3 artiklan 3 kohdassa annettua mahdollisuutta, suhteellisuusperiaate estää soveltamasta 30 vuoden vanhentumisaikaa unionin talousarvosta perusteettomasti saadun etuuden takaisinperimiseen.

(¹) EUVL C 346, 18.12.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 21.12.2011 (Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Teresa Cicala v. Regione Siciliana

(Asia C-482/10) (¹)

(Kansallinen hallinnollinen menettely — Hallintotoimet — Perusteluvelvollisuus — Mahdollisuus korjata perustelujen puuttuminen hallintotoimea vastaan vireille pannussa oikeudenkäynnissä — SEUT 296 artiklan toisen kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan tulkinta — Unionin tuomioistuimen toimivallan puuttuminen)

(2012/C 49/16)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Teresa Cicala

Vastaaja: Regione Siciliana

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Corte dei conti-asiainjaosto — Sisilian alue) — SEUT 296 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan tulkinta — Sellaisen kansallisen oikeuden yhteensoveltuvuus unionin oikeuden kanssa, jossa julkisyhteisölle annetaan mahdollisuus jättää tietyin edellytyksin perustelematta tekemiään päätöksiä tai esittää hallintotoimen perustelut tätä toimea vastaan vireille pannussa oikeudenkäynnissä

Tuomiolauselman

Euroopan unionin tuomioistuimella ei ole toimivaltaa vastata kysymyksiin, jotka Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana (Italia), on esittänyt 20.9.2010 tekemällään päätöksellä.

(¹) EUVL C 328, 4.12.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 21.12.2011 (Conseil d'État'n (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Centre hospitalier universitaire de Besançon v. Thomas Dutrueux ja Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

(Asia C-495/10) (¹)

(Direktiivi 85/374/ETY — Tuotevastuu — Soveltamisala — Kansallinen järjestelmä, jossa säädetään julkisten terveydenhuoltolaitosten velvollisuudesta korvata vahingot, jotka ovat aiheutuneet potilaille hoitojen yhteydessä käytetyn laitteen tai tuotteen viallisuudesta, myös ilman tuottamusta)

(2012/C 49/17)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Centre hospitalier universitaire de Besançon

Vastaajat: Thomas Dutrueux ja Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 25.7.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/374/ETY (EYVL L 210, s. 29) 13 artiklan tulkinta — Julkisten hoitolaitosten potilasvastuu — Voidaanko sellainen kansallinen sääntely hyväksyä, jossa korvausvastuusta on säädetty siten, että vahinkoa kärsinyt voi saada silloinkin, kun kyse ei ole tuottamuksesta, korvausta viallisista tuotteista aiheutuneista vahingoista — Palvelun suorittajan vahingonkorvausvastuun rajoittaminen

Tuomiolauselman

Sellaisen palvelun tarjoajan korvausvastuu, joka käyttää sairaalaympäristössä annettujen hoitojen kaltaisten palvelujen tarjoamisen yhteydessä turvallisuudeltaan puutteellisia laitteita tai tuotteita, joiden valmistaja se ei ole tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 25.7.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/374/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 10.5.1999 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 1999/34/EY, 3 artiklan säännöksissä tarkoitettulla tavalla, ja joka näin aiheuttaa palvelun vastaanottajalle vahinkoa, ei kuulu kyseisen direktiivin soveltamisalaan. Direktiivi ei tällöin ole esteenä sille, että jäsenvaltio ottaa käyttöön pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen järjestelmän, jossa säädetään tällaisen palvelun tarjoajan korvausvastuusta näin aiheutuneiden vahinkojen suhteen myös ilman sen tuottamusta,

kuitenkin sillä edellytyksellä, että säilytetään vahinkoa kärsineen ja/tai kyseisen palvelun tarjoajan mahdollisuus asettaa valmistaja vastuuseen kyseisen direktiivin perusteella, kun siinä säädetty edellytykset täyttyvät.

(¹) EUVL C 30, 29.1.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 21.12.2011 (Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Vlaamse Oliemaatschappij NV v. FOD Financiën

(Asia C-499/10) (¹)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi — Verovelvolliset — Yhteisvastuullinen kolmas osapuoli — Muu varastomenettely kuin tullivarastomenettely — Tavaroiden varastojen ja niiden verovelvollisen omistajan yhteisvastuu — Vilpittömästä tai varastonpitäjän virheen tai huolimattomuuden puuttuminen)

(2012/C 49/18)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Vlaamse Oliemaatschappij NV

Vastaaja: FOD Financiën

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 21 artiklan 3 kohdan tulkinta — Verovelvolliset — Yhteisvastuullinen kolmas osapuoli — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan muun varaston kuin tullivaraston haltija on yhteisvastuullisesti velvollinen maksamaan tavaroiden verovelvollisen omistajan verovelan, vaikka varaston haltija olisi toiminut vilpittömästi tai vaikkei hänen viakseen voida osoittaa virhettä tai laiminlyöntiä

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 20.12.2001 annetulla neuvoston direktiivillä 2001/115/EY, 21 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltioilla ei ole sen nojalla oikeutta säätää, että muun varaston kuin tullivaraston haltija on yhteisvastuullisesti velvollinen maksamaan tavaroiden verovelvollisen omistajan kyseisestä varastosta tekemästä vastikkeellisesta tavaroiden luovutuksesta aiheutuneen verovelan, vaikka varaston haltija olisi toiminut vilpittömästi tai vaikkei hänen viakseen voitaisi osoittaa mitään virhettä tai laiminlyöntiä.

(¹) EUVL C 13, 15.1.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 21.12.2011 (Varhoven administrativen sadin (Bulgaria) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Evroetil AD v. Direktor na Agentsia Mitnitsi

(Asia C-503/10) (¹)

(Direktiivi 2003/30/EY — 2 artiklan 2 kohdan a alakohta — Bioetanolin käsite — Biomassasta valmistettu tuote, joka sisältää enemmän kuin 98,5 prosenttia etyylialkoholia ja jota ei ole denaturoitu — Tosiasiallisen biopolttoaineena käytön merkitys — Asetus (ETY) N:o 2658/87 — Yhdistetty nimikkeistö — Bioetanolin tariffiluokittelu valmisteveron kantamiseksi — Direktiivi 2003/96/EY — Energiatuotteet — Direktiivi 92/83/ETY — 20 artiklan ensimmäinen luettelukohta ja 27 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta — Etyylialkoholin käsite — Vapautus yhdenmukaistetusta valmisteverosta — Denaturaatio)

(2012/C 49/19)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Varhoven administrativen sad

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Evroetil AD

Vastaaja: Direktor na Agentsia Mitnitsi

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Varhoven administrativen sad — Liikenteen biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä 8.5.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/30/EY (EUVL L 123, s. 42) 2 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja tariffi- ja tilastonimikkeistöistä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1) I liitteen, sellaisena kuin se on muutettuna 26.7.1991 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 2587/91 (EYVL L 259, s. 1), tulkinta — Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehityksen uudistamisesta 27.10.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY (EUVL L 283, s. 51) 2 artiklan 1 kohdan ja alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19.10.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/83/ETY (EYVL L 316, s. 21) 20 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luettelukohdan tulkinta — Tuote, joka on valmistettu biomassasta, joka sisältää esterä, korkeampia alkoholeja ja aldehydejä, jonka alkoholipitoisuus on suurempi kuin 98 % ja jota ei ole denaturoitu — Bioetanolin käsite — Luokittelu alanimikkeeseen 2207 20 00 (denaturoitu etyylialkoholi (etanoli) ja muut denaturoidut väkevät alkoholijuomat, väkevyydestä riippumatta) tai alanimikkeeseen 2207 10 00 (denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus vähintään 80 tilavuusprosenttia) valmisteveron määräämistä varten